

บากศัตย่อ

ชื่อเรื่อง: อิทธิพลของเทคนิคการดำเนินเรื่องที่แตกต่างกันในการผลิตรายการวิดีทัศน์
ต่อการเรียนรู้ของเกษตรกร ตำบลแม่แหงใหม่ อำเภอลันทราร จังหวัด
เชียงใหม่

ผู้วิจัย: นายสมพร เกตุตะคุ

ชื่อปริญญา: วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ลั่งเลริมการเกษตร)

สาขาวิชาเอก: ลั่งเลริมการเกษตร

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

(รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

.....๕๗๖๑, ๒๕๔!

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านพหูปัฒนาช่อง
เกษตรกร จากการชมรายการวิดีทัศน์ที่มีเทคนิคในการดำเนินเรื่องแตกต่างกัน 3 แบบ คือ¹
(1) รายการวิดีทัศน์ปกติที่มีการดำเนินเรื่องเฉพาะวิธีที่ถูก (2) รายการวิดีทัศน์ที่มีการ
ดำเนินเรื่องวิธีการปฏิบัติผิดมาแทรกวิธีการปฏิบัติที่ถูก ลับกันทีละชั้นตอน โดยมีเครื่อง
หมาย X และ ✓ กำกับ (3) รายการวิดีทัศน์ที่มีการดำเนินเรื่องวิธีการปฏิบัติผิดและวิธี
การปฏิบัติที่ถูกแลดง ให้เห็นพร้อมกันบนจอเดียว และมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ

การวิจัยใช้การทดลองแบบ Randomized Pretest-Posttest Control Group Design โดยมีกลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ เกษตรกร ในตำบลแม่แหงใหม่ อำเภอ
ลันทราร จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาจากการลุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (multi-stage
random sampling) จำนวนทั้งหมด 120 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน กลุ่มแรก
เป็นกลุ่มควบคุม เรียนรู้จากการวิดีทัศน์ที่ใช้เทคนิคการดำเนินเรื่องที่มีเฉพาะวิธีการปฏิบัติ
ที่ถูกต้อง กลุ่มที่สอง เรียนรู้จากการวิดีทัศน์ที่ใช้เทคนิคการดำเนินเรื่องที่มีวิธีการปฏิบัติ
ที่ผิดมาแทรกวิธีการปฏิบัติที่ถูกลับกันทีละชั้นตอน โดยมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ และ
กลุ่มที่สาม เรียนรู้จากการวิดีทัศน์ที่ใช้เทคนิคการดำเนินเรื่องที่มีวิธีการปฏิบัติผิดและวิธี
การปฏิบัติที่ถูกแลดง ให้เห็นพร้อมกันบนจอเดียว และมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ

เนื้อหาที่ใช้สอนคือเรื่อง "การเพาะเต็ตผลไม้อ่อน" และรวมโดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเช่นหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน,¹ ค่า Chi-square, t-test, F-test และค่า Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้เชิงพุทธิลักษณะชั้นรายการวิธีทัศน์ของเกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม สูงกว่าความรู้พื้นฐานก่อนชั้นรายการวิธีทัศน์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ

2. การเรียนรู้เชิงพุทธิลักษณะชั้นรายการวิธีทัศน์ของเกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเกษตรกรที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีวิธี การปฏิบัติที่ผิดมาแทรกวิธีการปฏิบัติที่ถูก สับเปลี่ยนกันทีละชั้นตอน โดยมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ มีผลการเรียนรู้สูงสุด รองลงมาคือรายการวิธีทัศน์ที่มีเฉพาะวิธีการปฏิบัติที่ถูก ขณะที่รายการวิธีทัศน์ที่มีวิธีการดำเนินเรื่องวิธีการปฏิบัติที่ผิดและวิธีการปฏิบัติที่ถูกแสดงให้เห็นพร้อมกันบนจอเดียว และมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ มีผลการเรียนรู้ต่ำสุด และ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทีละคู่ ผลปรากฏว่า

2.1 คะแนนเฉลี่ยของเกษตรกรกลุ่มที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีเฉพาะวิธีการปฏิบัติที่ถูก สูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ผิดและวิธีการปฏิบัติที่ถูก แสดงให้เห็นพร้อมกันและมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 คะแนนเฉลี่ยของเกษตรกรที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ผิดมาแทรกวิธีการปฏิบัติที่ถูกสับเปลี่ยนกันทีละชั้นตอน โดยมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับตัวย ลุ่งกว่ากลุ่มที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีเฉพาะวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 คะแนนเฉลี่ยของเกษตรกรที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ผิดมาแทรกวิธีการปฏิบัติที่ถูกสับเปลี่ยนกันทีละชั้นตอน โดยมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับ ลุ่งกว่า กลุ่มที่เรียนจากรายการวิธีทัศน์ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ผิดและวิธีการปฏิบัติที่ถูกแสดงให้เห็นพร้อมกันและมีเครื่องหมาย X และ ✓ กำกับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05